Zbiór Orzeczeń

POSTANOWIENIE TRYBUNAŁU (druga izba)

z dnia 23 stycznia 2019 r.*

Sprostowanie wyroku

W sprawie C-218/16 REC

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim (Polska) postanowieniem z dnia 8 marca 2016 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 19 kwietnia 2016 r., w postępowaniu wszczętym na skutek zażalenia:

Aleksandry Kubickiej

przy udziale:

Przemysławy Bac, notariusz,

TRYBUNAŁ (druga izba),

w składzie: A. Prechal, prezes trzeciej izby, pełniąca obowiązki prezesa drugiej izby, C. Toader (sprawozdawczyni) i A. Rosas, sędziowie,

rzecznik generalny: Y. Bot,

sekretarz: A. Calot Escobar,

po wysłuchaniu rzecznika generalnego,

wydaje następujące

Postanowienie

1 W dniu 12 października 2017 r. Trybunał (druga izba) wydał wyrok w sprawie Kubicka (C-218/16, EU:C:2017:755).

2 W wersji sporządzonej w języku postępowania wyrok ten zawiera błędy pisarskie, które podlegają sprostowaniu z urzędu na podstawie art. 103 § 1 regulaminu postępowania przed Trybunałem.

* Język postępowania: polski.

Z powyższych względów Trybunał (druga izba) postanawia, co następuje:

1) **Punkt 2 wyroku z dnia 12 października 2017 r., Kubicka (C-218/16, EU:C:2017:755), należy sprostować w następujący sposób:**

   „Wniosek ten został złożony w ramach postępowania wszczętego na skutek zażalenia A. Kubickiej na odmowę sporządzenia przez notariusza prowadzącego kancelarię w Słubicach (Polska) testamentu w formie dokumentu urzędowego zawierającego zapis »per vindicationem« (zwany dalej »zapisem windykacyjnym«).”.

2) **Punkt 18 wyroku z dnia 12 października 2017 r., Kubicka (C-218/16, EU:C:2017:755), należy sprostować w następujący sposób:**

   „Aleksandra Kubicka jest obywatelką polską, która zamieszkuje we Frankfurcie nad Odrą (Niemcy) i pozostaje w związku małżeńskim z obywatelem niemieckim. Małżonkowie posiadają dwoje małoletnich dzieci. Małżonkowie są współwłaścicielami, w udziałach wynoszących po ½ części każde, położonej we Frankfurcie nad Odrą nieruchomości zabudowanej domem mieszkalnym. W celu sporządzenia testamentu A. Kubicka zwróciła się do notariusza prowadzącego kancelarię w Słubicach.”.

3) **Punkt 40 wyroku z dnia 12 października 2017 r., Kubicka (C-218/16, EU:C:2017:755), należy sprostować w następujący sposób:**

   „Za pomocą swojego pytania sąd odsyłający pragnie w istocie ustalić, czy art. 1 ust. 2 lit. k) i l) oraz art. 31 rozporządzenia nr 650/2012 należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie odmowie uznania przez organ państwa członkowskiego skutków rzeczowych zapisu windykacyjnego znanego prawu właściwemu dla dziedziczenia wybranemu przez spadkodawcę zgodnie z art. 22 ust. 1 owego rozporządzenia, gdy odmowa ta następuje w oparciu o uzasadnienie, w myśl którego zapis ten dotyczy prawa własności nieruchomości położonej w tym państwie członkowskim, którego ustawodawstwo nie zna instytucji zapisu wywierającego bezpośredni skutek rzeczowy z chwilą otwarcia spadku.”.

4) **Punkt 59 wyroku z dnia 12 października 2017 r., Kubicka (C-218/16, EU:C:2017:755), należy sprostować w następujący sposób:**

   „Ponadto należy dodać, że rozporządzenie nr 650/2012 przewiduje ustanowienie poświadczenia, które ma umożliwić każdemu spadkobiercy, zapisobiercy lub innej uprawnionej osobie w nim wymienionej wykazanie w innym państwie członkowskim swojego statusu i swoich praw, w szczególności przyznanie danej rzeczy zapisobiercy wymienionemu w rzeczonym poświadczeniu.”.

5) **Punkt 66 wyroku z dnia 12 października 2017 r., Kubicka (C-218/16, EU:C:2017:755), należy sprostować w następujący sposób:**

   „W świetle powyższych rozważań na przedstawione pytanie należy odpowiedzieć, że art. 1 ust. 2 lit. k) i l) oraz art. 31 rozporządzenia nr 650/2012 należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie odmowie uznania przez organ państwa członkowskiego skutków rzeczowych zapisu windykacyjnego znanego prawu właściwemu dla dziedziczenia wybranemu przez spadkodawcę zgodnie z art. 22 ust. 1 owego rozporządzenia, gdy odmowa ta następuje w oparciu o uzasadnienie, w myśl którego zapis ten dotyczy prawa własności nieruchomości położonej w tym państwie członkowskim, którego ustawodawstwo nie zna instytucji zapisu wywierającego bezpośredni skutek rzeczowy z chwilą otwarcia spadku.”.

6) **Sentencję wyroku z dnia 12 października 2017 r., Kubicka (C-218/16, EU:C:2017:755), należy sprostować w następujący sposób:**

„Artykuł 1 ust. 2 lit. k) i l) oraz art. 31 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 650/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń, przyjmowania i wykonywania dokumentów urzędowych dotyczących dziedziczenia oraz w sprawie ustanowienia europejskiego poświadczenia spadkowego należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie odmowie uznania przez organ państwa członkowskiego skutków rzeczowych zapisu windykacyjnego znanego prawu właściwemu dla dziedziczenia wybranemu przez spadkodawcę zgodnie z art. 22 ust. 1 owego rozporządzenia, gdy odmowa ta następuje w oparciu o uzasadnienie, w myśl którego zapis ten dotyczy prawa własności nieruchomości położonej w tym państwie członkowskim, którego ustawodawstwo nie zna instytucji zapisu wywierającego bezpośredni skutek rzeczowy z chwilą otwarcia spadku.”.

7) **Oryginał niniejszego postanowienia załącza się do oryginału wyroku podlegającego sprostowaniu. Wzmiankę o tym postanowieniu umieszcza się na marginesie oryginału wyroku podlegającego sprostowaniu.**

Sporządzono w Luksemburgu w dniu 23 stycznia 2019 r.

Sekretarz
A. Calot Escobar

Pełniąca obowiązki prezesa
drugiej izby
A. Prechal